

Het machtsvertoon spreekt me aan (1995)

Sieth Delhaas uit Vught wil vooral luisteren naar anderen

Door een medewerker

Brabants Dagblad, augustus 1995

foto: Jan Verhoef

Ruim driehonderd Nederlandse vrouwen wonen van 30 augustus tot 15 september de Vierde Wereldvrouwenconferentie van de Verenigde Naties in Peking bij. Vanuit Brabant gaan er zo'n vijftien. Eén van hen is Sieth Delhaas uit Vught.

De vrouwenstrijd is zo'n beetje haar way of living geworden. "Een kwestie van taai volhouden", zegt ze zelf. Al twintig jaar geeft Sieth Delhaas (59) lezingen en cursussen en publiceert ze artikelen en boeken.

Het idee om in september naar China te gaan om daar de internationale vrouwenconferentie bij te wonen kwam dit voorjaar op. Afgelopen seizoen gaf Sieth Delhaas een cursus over het boek *Wilde Zwanen*. Deze bestseller van Jung Chang gaat over drie generaties Chinese vrouwen. Bij verschillende vrouwenorganisaties in Brabant legde ze aan de hand van dit werk uit hoe een bepaald systeem vrouwen onderdrukt. "Het gegeven dat in het vroegere China vrouwen hun voeten moesten inbinden en breken is daar een duidelijk voorbeeld van. Maar tijdens zo'n avond trek ik de lijn door naar onze tijd.

De ziekte anorexia nervosa, waarbij vrouwen en meisjes niet meer eten omdat slank zijn moet, is een moderne variant hierop", aldus Delhaas.

Tijdens de cursus stelde de andere cursusleidster Juul Barten voor om samen naar Peking te gaan. "Ik wilde al jaren zoiets meemaken. Nu heb ik er het geld voor, dus was het besluit snel genomen. Het idee dat daar 35.000 vrouwen bij elkaar komen, het machtsvertoon dat zoiets uitstraalt spreekt me zeer aan. Zo van 'jullie kunnen niet om ons heen'."

Delhaas wil in Peking 'zoveel mogelijk luisteren naar de verhalen van anderen'. Want hoewel ze de vrijheid hier een zeer groot goed vindt, heeft het Westen volgens Delhaas zeker niet alle wijsheid in pacht.

"In de Arabische wereld hadden vrouwen politieke macht voordat wij zelfs stemrecht hadden", aldus Delhaas. Ook in het voormalige Oostblok waren sommige zaken beter geregeld dan hier. "De jaren dat een vrouw voor haar kinderen zorgde, telden daar bijvoorbeeld gewoon mee voor haar pensioen."

Mensenrechten

Delhaas is als feministisch theologe 'gelovig met zeer grote, kritische vragen'. In Peking gaat ze zich bezighouden met het thema mensenrechten, juist vanwege haar godsdienstige achtergrond. "Onderdrukking van vrouwen wordt vaak geëxcuseerd vanuit het geloof", zegt Delhaas. "Alle grote godsdiensten doen dat", beweert Delhaas. En waar het Vaticaan en de fundamentalistische landen op het officiële conferentiegedeelte gaan proberen de vrouwenrechten in te perken, wil Delhaas op het Forum op zoek naar vrouwen die, net als zij binnen hun geloof zoeken naar wegen om iets te veranderen.

De Vughtse gaat, net als de meeste Brabantse vrouwen, in Peking een vrouw uit de Derde Wereld interviewen. Het is de bedoeling dat al die gesprekken in een map gebundeld worden. Die gaan dan naar allerlei vrouwenclubs in de provincie en als het aan Delhaas ligt ook naar een aantal scholen. Daarnaast gaat de Vughtse na de conferentie lezingen geven over Peking. "Zodat ik mijn ervaringen door kan geven aan de mensen hier."